

دانشکده کشاورزی

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته

اصلاح نباتات

ارزیابی تنوع صفات مورفولوژیک و چندشکلی ژنهای دهیدرین و *DREB* در ارتباط
با تنش خشکی در تربیتکاله

به کوشش

زینب سی سختی

استاد راهنما

دکتر بهرام حیدری

اسفند ماه ۱۳۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اظہارنامہ

اینجانب زینب سی سختی (۹۱۳۰۰۳۰) دانشجوی رشته‌ی کشاورزی گرایش اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی اظہار می‌کنم کہ این پایان‌نامہ حاصل پژوهش خودم بوده و در جاهایی کہ از منابع دیگران استفاده کرده‌ام، نشانی دقیق و مشخصات آن را نوشته‌ام. همچنین اظہار می‌کنم کہ تحقیق و موضوع پایان‌نامہ‌ام تکراری نیست و تعهد می‌نمایم کہ بدون مجوز دانشگاه دستاوردهای آن را منتشر ننموده و یا در اختیار غیر قرار ندهم. کلیہ حقوق این اثر مطابق آیین‌نامہ مالکیت فکری و معنوی متعلق بہ دانشگاه شیراز است.

نام و نام خانوادگی: زینب سی سختی

تاریخ و امضاء:

به نام خدا

ارزیابی تنوع صفات مورفولوژیک و چندشکلی ژنهای دهیدرین و *DREB* در ارتباط
با تنش خشکی در تربیتکاله

به کوشش
زینب سی سختی

پایان نامه
ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه شیراز به عنوان بخشی از فعالیت‌های تحصیلی لازم
برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی:
اصلاح نباتات

از دانشگاه شیراز

شیراز

جمهوری اسلامی ایران

ارزیابی کمیته پایان نامه، با درجه: عالی

..... دکتر بهرام حیدری، دانشیار بخش زراعت و اصلاح نباتات (استاد راهنما)
..... دکتر علی دادخدایی، استادیار بخش زراعت و اصلاح نباتات (استاد مشاور)
..... دکتر هومن راضی، استادیار بخش زراعت و اصلاح نباتات (استاد مشاور)
..... دکتر الهه توکل، استادیار بخش زراعت و اصلاح نباتات (داور متخصص داخلی)

اسفند ماه ۱۳۹۳

تقدیم به

پدر و مادر عزیزم

خواهرای گلم

و برادر بهتر از جانم

سپاسگزاری

نخستین سپاس و ستایش از آن خداوندی است که بنده کوچکش را در دریای بیکران اندیشه، قطره ای ساخت تا وسعت آن را از دریچه اندیشه های ناب آموزگارانی بزرگ به تماشا نشیند. لذا اکنون که در سایه سار بنده نوازی هایش پایان نامه حاضر به انجام رسیده است، بر خود لازم می دانم تا مراتب سپاس را از بزرگوارانی به جا آورم که اگر دست یاریگرشان نبود، هرگز این پایان نامه به انجام نمی رسید. ابتدا از استاد گرانقدرم جناب آقای دکتر حیدری که زحمت راهنمایی این پایان نامه را بر عهده داشتند، کمال سپاس را دارم. از اساتید عالی قدرم آقایان دکتر دادخدایی و دکتر راضی که زحمت مشاوره این پایان نامه را متحمل شدند، صمیمانه تشکر می کنم. از اساتید محترم بخش زراعت و اصلاح نباتات، که در طی مدت تحصیل از آموزش های موثر آنها بهره برده ام، کمال تشکر را دارم. یاد و خاطره دوستانی که در این دوره به من یاری رسانده اند، جناب آقایان، امید نوروزی، مجیب الرحمان سپاهی، احمد حیدری و خانم ها قیصری، کربلیوند، صدر، شریفزاده، محمودپور، شبانی، برخوردار، حیات داودی و سایر دوستان که مجال پرداختن به آنها نیست، همیشه در خاطره ام زنده خواهد ماند.

سپاس آخر را به مهربانترین همراهان زندگیم، پدر و مادر عزیزم تقدیم می کنم که حضورشان در فضای زندگیم مصداق بی ریای سخاوت بوده است.

چکیده

ارزیابی تنوع صفات مورفولوژیک و چندشکلی ژنهای دهیدرین و *DREB* در ارتباط با تنش خشکی تریتیکاله

به کوشش

زینب سی سختی

کلمات کلیدی: تریتیکاله، خشکی، دهیدرین، *DREB*، شاخص *PIC* و تنوع آلی

دهیدرینها دومین گروه از پروتئینهای بسیار آبدوست از گروه *LEA* هستند که در شرایط دمای پایین و کم آبی در گیاهان تجمع می‌یابند و به نظر می‌رسد در ایجاد تحمل به تنش نقش مهمی دارند. این پژوهش به منظور بررسی تنوع آلی ژنهای دهیدرین و *DREB* و ارزیابی ارتباط بین آنها و تحمل به تنش خشکی تریتیکاله انجام شد. این آزمایش به صورت طرح اسپلیت پلات در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه بخش زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز در سال ۱۳۹۲ اجرا شد. عامل‌های این آزمایش ژنوتیپ (۲۹ ژنوتیپ تریتیکاله از مرکز سیمیت، ۳ ژنوتیپ تریتیکاله از مرکز تحقیقات زرقان، ۴ ژنوتیپ گندم و ۲ ژنوتیپ بومی چاودار) و آبیاری (مطلوب و تنش کمبود آب در مرحله سنبله‌دهی) بودند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تنش خشکی موجب کاهش معنی‌دار تمام صفات مورفولوژیک و فیزیولوژیک گردید. در شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی عملکرد دانه همبستگی مثبت و معنی‌داری با عملکرد بیولوژیک، تعداد دانه در سنبله و شاخص برداشت نشان داد. بر اساس شاخص‌های تحمل به تنش خشکی ژنوتیپ ۸۱۱ تریتیکاله به عنوان ژنوتیپ متحمل به تنش خشکی شناخته شد. برای همه ژنهای بررسی شده بیش از دو آلل مشاهده شد. محاسبه شاخص *PIC* نشان داد که همه ژنهای بررسی شده دارای تنوع زیاد بودند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تنوع آلی ژن *TdDHN15* با شاخص‌های فیزیولوژیک مرتبط با خشکی ارتباط دارد.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل اول: مقدمه
۲-۱-۱-تنش	۲-۱-۱-تنش خشکی
۳-۲-۱-تریپتیکاله	۳-۲-۱-تریپتیکاله
۸-۳-۱-فاکتور های رونویسی:	۸-۳-۱-فاکتور های رونویسی:
۱۱-۴-۱-نشانگرهای مولکولی	۱۱-۴-۱-نشانگرهای مولکولی
۱۳-۵-۱-دهیدرین ها	۱۳-۵-۱-دهیدرین ها
۱۴-۶-۱-ژنهای DREB	۱۴-۶-۱-ژنهای DREB
۱۶-۷-۱-اهداف پژوهش	۱۶-۷-۱-اهداف پژوهش
	فصل دوم: مروری بر پژوهش های پیشین
۱۸-۱-۲-تاثیر تنش خشکی بر عملکرد، اجزای عملکرد و برخی از صفات مورفولوژیک	۱۸-۱-۲-تاثیر تنش خشکی بر عملکرد، اجزای عملکرد و برخی از صفات مورفولوژیک
۲۰-۲-۲-تاثیر تنش خشکی بر صفات فیزیولوژیک برگ پرچم	۲۰-۲-۲-تاثیر تنش خشکی بر صفات فیزیولوژیک برگ پرچم
۲۱-۳-۲-شاخص های تحمل به تنش خشکی	۲۱-۳-۲-شاخص های تحمل به تنش خشکی
۲۲-۳-۲-نقش ژنهای دهیدرین در تحمل به تنش های غیرزنده	۲۲-۳-۲-نقش ژنهای دهیدرین در تحمل به تنش های غیرزنده
	فصل سوم: مواد و روشها
۳۰-۱-۳-میزان بارندگی و وضعیت جوی	۳۰-۱-۳-میزان بارندگی و وضعیت جوی
۳۱-۲-۳-اندازه گیری صفات مورفولوژیک، عملکرد و اجزای عملکرد	۳۱-۲-۳-اندازه گیری صفات مورفولوژیک، عملکرد و اجزای عملکرد
۳۲-۳-۳-اندازه گیری شاخص های فیزیولوژیک	۳۲-۳-۳-اندازه گیری شاخص های فیزیولوژیک
۳۳-۴-۳-محاسبه شاخص های تحمل به تنش خشکی	۳۳-۴-۳-محاسبه شاخص های تحمل به تنش خشکی
۲۹-۵-۳-فرمول محاسبه درصد کاهش صفات	۲۹-۵-۳-فرمول محاسبه درصد کاهش صفات
۳۴-۶-۳-بررسی های آزمایشگاهی تنوع آلی ژنهای دهیدرین و DREB	۳۴-۶-۳-بررسی های آزمایشگاهی تنوع آلی ژنهای دهیدرین و DREB
۳۴-۱-۶-۳-نمونه برداری از ارقام کشت شده	۳۴-۱-۶-۳-نمونه برداری از ارقام کشت شده
۳۴-۲-۶-۳-انتخاب آغازگر جهت بررسی تنوع آلی بین ارقام تریپتیکاله در ژنهای دهیدرین و DREB	۳۴-۲-۶-۳-انتخاب آغازگر جهت بررسی تنوع آلی بین ارقام تریپتیکاله در ژنهای دهیدرین و DREB
۳۶-۳-۶-۳-استخراج DNA	۳۶-۳-۶-۳-استخراج DNA
۳۸-۴-۶-۳-واکنش زنجیره ای پلیمرز	۳۸-۴-۶-۳-واکنش زنجیره ای پلیمرز

۴۰ الکتروفورز ۵-۵-۳
۴۱ محاسبه فراوانی آلی و شاخص PIC ۶-۵-۳
۴۲ تجزیه آماری ۶-۳
	فصل چهارم: نتایج و بحث
۴۴ ۱-۴ تاثیر تنش خشکی بر صفات فیزیولوژیک برگ در مرحله گلدهی
۵۰ ۲-۴ تاثیر تنش خشکی بر صفات مورفولوژیک
۵۰ ۱-۲-۴ ارتفاع بوته
۵۱ ۲-۲-۴ طول سنبله
۵۱ ۳-۲-۴ تعداد سنبلچه در سنبله
۵۱ ۴-۲-۴ عملکرد سنبله
۶۰ ۳-۴ تاثیر تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد
۶۰ ۱-۳-۴ عملکرد بیولوژیک
۶۰ ۲-۳-۴ عملکرد دانه
۶۳ ۳-۳-۴ شاخص برداشت
۶۳ ۴-۳-۴ تعداد دانه در سنبله
۶۴ ۵-۳-۴ وزن هزار دانه
۶۵ ۴-۴ همبستگی صفات مورفولوژیک عملکرد دانه و اجزای آن
۷۱ ۵-۴ شاخص های تحمل به تنش
۶۹ ۶-۴ همبستگی بین شاخص های تحمل به تنش
۷۶ ۷-۴ تجزیه به مولفه های اصلی
۷۸ ۸-۴ تجزیه به عامل ها
۸۱ ۹-۴ تجزیه خوشه ای
۸۵ ۱۰-۴ ژن <i>WDHN13</i>
۹۵ ۱۲-۴ آغازگر ₂ (<i>WDHN13</i>)
۱۰۳ ۱۳-۴ چند شکلی ژنهای <i>TDDHN1</i> و <i>TDDHN15</i>
۱۱۰ ۱۴-۴ ژن <i>TDDHN16</i>
۱۱۷ ۱۵-۴ ژن <i>DREB1</i>
۱۲۵ نتیجه گیری
۱۲۶ پیشنهادات
۱۲۷ فهرست منابع

فهرست جدول‌ها

عنوان	صفحه
جدول ۳-۱- میزان دما و بارندگی ماهیانه منطقه باجگاه در سال زراعی ۹۳-۹۲	۳۰
جدول ۳-۲ نام ژن و طول قطعه‌های تولید شده در واکنش PCR	۳۵
جدول ۳-۳ مواد مورد نیاز برای تهیه ۱۰۰ میلی لیتر بافر استخراج	۳۶
جدول ۳-۴ مواد استفاده شده در هر واکنش PCR	۳۸
جدول ۳-۵- سیکل‌های گرمایی استفاده شده در PCR برای ژنهای دهیدرین و <i>DREB</i>	۳۹
جدول ۳-۶- مواد و مقادیر مورد استفاده در تهیه بافر TBE	۴۰
جدول ۴-۱- تجزیه واریانس شاخص‌های فیزیولوژیک ۳۸ ژنوتیپ تریتیکاله، گندم و چاودار در شرایط آبیاری کامل و تنش خشکی	۴۴
جدول ۴-۲- میانگین صفات فیزیولوژیک در شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی و درصد تغییر صفات به واسطه تنش خشکی	۴۶
جدول ۴-۳- مقایسه میانگین صفات فیزیولوژیک ژنوتیپ‌های تریتیکاله، گندم و چاودار مورد آزمایش در شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی	۴۸
جدول ۴-۴- میانگین کلی صفات فیزیولوژیک در تریتیکاله، گندم و چاودار	۴۹
جدول ۴-۵- تجزیه واریانس شاخص‌های مورفولوژیک ۳۸ ژنوتیپ تریتیکاله، گندم و چاودار در شرایط آبیاری کامل و تنش خشکی	۵۲
جدول ۴-۶- مقایسه میانگین صفات مورفولوژیک ژنوتیپ‌های تریتیکاله، گندم و چاودار مورد آزمایش در شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی	۵۳
جدول ۴-۷- تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد ۳۸ ژنوتیپ تریتیکاله، گندم و چاودار در شرایط آبیاری کامل و تنش خشکی	۵۵
جدول ۴-۸- مقایسه میانگین عملکرد و اجزای عملکرد ژنوتیپ‌های تریتیکاله، گندم و چاودار مورد آزمایش در شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی	۵۶
جدول ۴-۹- میانگین کلی صفات مورفولوژیک در تریتیکاله، گندم و چاودار	۵۹
جدول ۴-۱۰- درصد کاهش صفات مورفولوژیک در تریتیکاله، گندم و چاودار	۵۹
جدول ۴-۱۱- ضرایب همبستگی بین صفات مورفولوژیک، عملکرد دانه و اجزای آن با یکدیگر در ژنوتیپ‌های مورد بررسی تحت شرایط نرمال	۶۷
جدول ۴-۱۲- ضرایب همبستگی بین صفات مورفولوژیک، عملکرد دانه و اجزای آن با یکدیگر در ژنوتیپ‌های مورد بررسی تحت شرایط تنش خشکی	۶۸
جدول ۴-۱۳- ضرایب همبستگی بین شاخص‌های حساسیت و تحمل به خشکی و عملکرد دانه	۷۰
جدول ۴-۱۴- تجزیه واریانس شاخص‌های تحمل به تنش ۳۸ ژنوتیپ تریتیکاله، گندم و چاودار در شرایط آبیاری کامل و تنش خشکی	۷۳
جدول ۴-۱۵- میانگین شاخص‌های تنش در شرایط نرمال و تنش خشکی	۷۴

- جدول ۴-۱۶- مقادیر ویژه و بردارهای ویژه شاخص های مقاومت به خشکی برای ۳۸ ژنوتیپ مورد بررسی..... ۷۷
- جدول ۴-۱۷- ضرایب عامل های صفات مورد بررسی در شرایط آبیاری مطلوب ۸۰
- جدول ۴-۱۸- ضرایب عامل های صفات مورد بررسی در شرایط تنش خشکی ۸۰
- جدول ۴-۱۹- نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین صفات حاصل از تجزیه خوشه‌ای در شرایط آبیاری مطلوب ۸۳
- جدول ۴-۲۰- نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین صفات حاصل از تجزیه خوشه‌ای در شرایط تنش خشکی..... ۸۴
- جدول ۴-۲۱- اطلاعات ژنوتیپی آلل های ژن *WDHN13* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم با آغازگر $1(WDHN13)$ ۸۷
- جدول ۴-۲۲- درصد فراوانی آللی و مقدار PIC برای ژن *WDHN13* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم ۸۸
- جدول ۴-۲۳- نتایج تجزیه واریانس آلل های $1(WDHN13)$ برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و عملکرد دانه (GY) در شرایط آبیاری مطلوب ۹۳
- جدول ۴-۲۴- نتایج تجزیه واریانس آلل های $1(WDHN13)$ برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و عملکرد دانه (GY) در شرایط تنش خشکی ۹۳
- جدول ۴-۲۵- اطلاعات ژنوتیپی آلل های ژن *WDHN13* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم با آغازگر $2(WDHN13)$ ۹۵
- جدول ۴-۲۶- درصد فراوانی آللی و مقدار PIC برای آغازگر $2(WDHN13)$ در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم ۹۶
- جدول ۴-۲۷- نتایج تجزیه واریانس آلل های $2(WDHN13)$ برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و عملکرد دانه (GY) در شرایط آبیاری مطلوب ۱۰۱
- جدول ۴-۲۸- نتایج تجزیه واریانس آلل های $2(WDHN13)$ برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و عملکرد دانه (GY) در شرایط تنش خشکی ۱۰۱
- جدول ۴-۲۹- اطلاعات ژنوتیپی آلل های ژن *TDDHN15* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم ۱۰۳
- جدول ۴-۳۰- جدول درصد فراوانی آللی و مقدار PIC برای آغازگر *TDDHN15* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم..... ۱۰۴
- جدول ۴-۳۱- نتایج تجزیه واریانس آلل های *TDDHN15* برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و GY در شرایط آبیاری مطلوب ۱۰۹
- جدول ۴-۳۲- نتایج تجزیه واریانس آلل های *TDDHN15* برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و GY در شرایط تنش خشکی ۱۰۹
- جدول ۴-۳۳- اطلاعات ژنوتیپی آلل های ژن *TDDHN16* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم ۱۱۰
- جدول ۴-۳۴- جدول درصد فراوانی آللی و مقدار PIC برای آغازگر *TDDHN16* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم..... ۱۱۱
- جدول ۴-۳۵- نتایج تجزیه واریانس آلل های *TDDHN16* برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و GY در شرایط آبیاری مطلوب ۱۱۵
- جدول ۴-۳۶- نتایج تجزیه واریانس آلل های *TDDHN16* برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و GY در شرایط تنش خشکی ۱۱۵
- جدول ۴-۳۷- اطلاعات ژنوتیپی آلل های ژن *DREB1* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم ۱۱۸
- جدول ۴-۳۸- جدول درصد فراوانی آللی و مقدار PIC برای آغازگر *DREB1* در ژنوتیپ های تریتیکاله و گندم... ۱۱۹
- جدول ۴-۳۹- نتایج تجزیه واریانس آلل های *DREB1* برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و GY در شرایط آبیاری مطلوب ۱۲۴

جدول ۴-۴۰- نتایج تجزیه واریانس آللهای *DREBI* برای صفات فیزیولوژیک برگ پرچم و *GY* در شرایط تنش خشکی ۱۲۴

فهرست شکل‌ها

صفحه

عنوان

- شکل ۴-۱- مقایسه میانگین صفات فیزیولوژیک تحت آبیاری نرمال و تنش خشکی ۴۷
- شکل ۴-۲- مقایسه میانگین عملکرد ژنوتیپ‌ها تحت شرایط آبیاری مطلوب و تنش خشکی ۶۲
- شکل ۴-۳- نمایش بای پلات ۳۸ ژنوتیپ تریتیکاله، گندم و چاودار مورد بررسی در ۹ شاخص مقاومت به خشکی بر اساس اولین و دومین مؤلفه اصلی ۷۷
- شکل ۴-۴- دندروگرام حاصل از تجزیه خوشه‌ای در ژنوتیپ‌های مورد بررسی در شرایط آبیاری مطلوب بر اساس صفات مورفولوژیک ۸۲
- شکل ۴-۵- دندروگرام حاصل از تجزیه خوشه‌ای در ژنوتیپ‌های مورد بررسی در شرایط تنش خشکی بر اساس صفات مورفولوژیک ۸۲
- شکل ۴-۶- تنوع آلی مشاهده شده برای *WDHN13* با آغازگر₁(*WDHN13*) ۸۹
- شکل ۴-۷- تنوع آلی مشاهده شده برای *WDHN13* با آغازگر₁(*WDHN13*) ۸۹
- شکل ۴-۸: نمودار درختی رسم شده بر اساس تنوع آلی بدست آمده از آغازگر₁(*WDHN13*) ۹۲
- شکل ۴-۹- تنوع آلی مشاهده شده برای *WDHN13* با آغازگر₂(*WDHN13*) ۹۸
- شکل ۴-۱۰- تنوع آلی مشاهده شده برای *WDHN13* با آغازگر₂(*WDHN13*) ۹۸
- شکل ۴-۱۱: نمودار درختی رسم شده بر اساس تنوع آلی بدست آمده از آغازگر₂(*WDHN13*) ۱۰۱
- شکل ۴-۱۲- تنوع آلی مشاهده شده برای آغازگر *TDDHN15* ۱۰۶
- شکل ۴-۱۳- تنوع آلی مشاهده شده برای آغازگر *TDDHN15* ۱۰۶
- شکل ۴-۱۴: نمودار درختی رسم شده بر اساس تنوع آلی بدست آمده از آغازگر *TDDHN15* ۱۰۹
- شکل ۴-۱۵- تنوع آلی مشاهده شده برای آغازگر *TDDHN16* ۱۱۲
- شکل ۴-۱۶- تنوع آلی مشاهده شده برای آغازگر *TDDHN16* ۱۱۲
- شکل ۴-۱۷: نمودار درختی رسم شده بر اساس تنوع آلی بدست آمده از آغازگر *TDDHN16* ۱۱۴
- شکل ۴-۱۸- نقشه یابی ژن *DREB1* بر روی کروموزوم 3B گندم ۱۱۶
- شکل ۴-۱۹- تنوع آلی مشاهده شده برای آغازگر *DREB1* ۱۲۰
- شکل ۴-۲۰- تنوع آلی مشاهده شده برای آغازگر *DREB1* ۱۲۱
- شکل ۴-۲۱: نمودار درختی رسم شده بر اساس تنوع آلی بدست آمده از آغازگر *DREB1* ۱۲۳

فصل اول

مقدمه

۱-۱- تنش

هر عامل محیطی که باعث ایجاد اثرات نامطلوب روی موجود زنده شود تنش^۱ نامیده می‌شود (سرمدنیا، ۱۳۷۲). تنش از لحاظ فیزیولوژیکی، به مجموعه شرایطی اطلاق می‌شود که باعث تغییر در فرایندهای فیزیولوژیکی گیاه و سرانجام صدمه زدن به گیاه می‌شود. عوامل تنش را که بر فرایندهای فیزیولوژیکی موثر است بسیار زیادند ولی می‌توان آنها را در سه دسته کلی شامل عوامل فیزیکی^۲ (خشکی، دما، تابش، غرقاب شدن)، شیمیایی^۳ (آلودگی هوا، فلزات سنگین و آفت کش ها) و زیستی^۴ (بیماری‌ها، قارچ‌های بیماری‌زا و ویروس ها) تقسیم بندی کرد. کلیه تنش های شیمیایی و فیزیکی در گروه کلی تنشهای غیر زیستی^۵ قرار می‌گیرند (علیزاده، ۱۳۸۵). پاسخ به تنشهای غیرزنده پیچیده است و مراحل مختلفی از نمو گیاه را شامل می‌شود (Chinnusamy *et al.*, 2004). از بین تنش ها خشکی^۶ و شوری^۷ از همه مهمترند زیرا تهدیدی جدی برای منابع غذایی جهان به شمار می‌آیند (Nevo and Chene, 2010).

-
- 1- Stress
 - 2- Physical
 - 3- Chemical
 - 4- Biotic
 - 5- Abiotic Stress
 - 6- Drought
 - 7- Salinity

۱-۱-۱- تنش خشکی

برعکس حیوانات، گیاهان چون نمی‌توانند حرکت کنند مجبورند با شرایط نامساعد محیط و تنشهای محیطی مقابله کنند. خشکی یکی از مهمترین تنشهای محیطی است که از طریق خاک اعمال شده و بر روی رشد و توسعه گیاه در طی تغییرات متابولیسمی و بیان ژنها تاثیر می‌گذارد (Puhakainen *et al.*, 2004).

رشد گیاه و تولید محصول بشدت تحت تاثیر تنشهای محیطی مانند خشکی، شوری زیاد و دمای پایین می‌باشد (Zheng *et al.*, 2010). با قرار گرفتن در معرض تنش‌های غیرزنده گیاهان دستخوش تنوع و تغییراتی در سازگاری فیزیولوژیکی و بیان ژن می‌شوند (Shinozaki and Yamaguchi, 2007).

نتیجه تنش در تمام سطوح گیاه معمولا بصورت کاهش رشد و فتوسنتز مشاهده می‌شود و با تغییر متابولیسم کربن و نیتروژن ارتباط دارد (Cornic and Massacci, 1996; Mwanamwenge *et al.*, 1999). کمبود آب می‌تواند از راههای مختلفی روی گیاه اثر بگذارد. تنش آبی موجب بسته شدن روزنه‌ها و کاهش نسبت تعرق، کاهش پتانسیل آب بافت گیاهی کاهش فتوسنتز، جلوگیری از رشد، تجمع آبسزیک اسید، پرولین، مانیتول، سوربیتول و سنتز پروتئین‌های جدید می‌شود. علاوه بر واکنش‌های فیزیولوژیکی گیاهان در معرض تغییرات مورفولوژیکی نیز هستند (Lichtenthaler *et al.*, 1981). بطور نسبی بخشی از محدودیت روزنه ای در فتوسنتز به شدت کمبود آب وابسته است. تحت شرایط تنش متوسط یکی از اتفاقات اولیه اینست که باعث تغییرات موثر در واکنش‌های فتوسنتزی می‌شود (Cornic and Briantais, 1991). گونه‌های متحمل به خشکی عمل روزنه برای اعطای اندک تثبیت کربن در تنش را کنترل می‌کنند سپس کارایی مصرف آب و یا باز کردن سریع روزنه هنگامی که کمبود آب کاهش می‌یابد، را بهبود می‌بخشند (Herppich and Peckmann, 1997, Faver *et al.*, 1996). مهمترین عوامل تعیین کننده پراکنش جغرافیایی و تولید محصول در گیاهان است (Bartels, 2001). تنش خشکی بصورت کمبود آب با شدت‌های مختلف ظاهر می‌شود (Ramanjulu and Bartels., 2002).

استمرار کمبود ملایم آب منجر به خشکی و از دست رفتن مقدار زیادی از آب آزاد پروتوپلاسم می‌شود و پاسخ و سازگاری گیاهان به چنین شرایطی بسیار پیچیده و متنوع است (Kotchoni and

Bartels, 2003). خشکی به عنوان یک عامل تنش زای محیطی دارای تعاریف متعددی است. در کشاورزی خشکی به وضعیتی اطلاق می‌شود که میزان و وقوع بارندگی در طی فصل رشد به اندازه ای ناچیز باشد که موجب کاهش عملکرد گیاه زراعی شود (Siani *et al.*, 1981). خشکی در واقع یک رویداد هوا شناختی است که با عدم وقوع بارندگی در یک دوره زمانی همراه می‌باشد، دوره ای که به اندازه کافی بلند است تا باعث تخلیه رطوبتی خاک و تنش کمبود آب همراه با کاهش پتانسیل آب در بافت‌های گیاهی گردد (Bartels *et al.*, 2007).

خشکی یکی از مهمترین تنشهای محیطی است که باعث می‌شود تشکیل انواع اکسیژن فعال¹ افزایش یابد (Sharma and Dubey, 2005). توانایی گیاه برای پاسخ به تنش و بقا در شرایط کمبود آب به مجموعه راهکارهای پاسخ سلولی مرتبط است. مقاومت گیاه در برابر خشکی به دلیل عوامل محیطی غیر قابل پیش بینی و برهمکنش سایر عوامل زنده و غیرزنده یک موضوع بسیار پیچیده به نظر می‌رسد (Reynold *et al.*, 2006). به طور کلی می‌توان بیان داشت که گونه و رقم گیاهی، طول و مدت تنش خشکی، سن و مرحله نموی گیاه، نوع سلول و اندام گیاهی، اجزای زیر سلولی و ساختار آن همگی از عوامل مهم مقاومت به خشکی به حساب می‌آیند.

مقاومت به خشکی صفت پیچیده‌ای است که بروز آن بستگی به عمل و عکس‌العمل میان صفات مختلف مورفولوژیکی (زودرسی، کاهش سطح برگ، لوله‌ای شدن برگ، لوله‌ای شدن برگ، میزان موم، سیستم ریشه ای کارآمد، ریشک دار بودن و پایداری عملکرد)، فیزیولوژیکی (کاهش تعرق، افزایش راندمان مصرف آب و بسته شدن روزنه‌ها) و بیوشیمیایی (تجمع پرولین، پلی آمین، تری هالوز و غیره) دارد (Basra, 1997).

تنش خشکی از پدیده های اقلیمی رایج در طبیعت است و محدود کننده رشد تمام گیاهان است (فرشادفر و همکاران، ۱۳۸۰). گیاهان در معرض تنشهای محیطی مانند خشکی، شوری و دمای پایین هستند که باعث اثرات مختلفی در رشد گیاه، کمیت و کیفیت محصولات می‌شود. پاسخ گیاه به تنشهای غیرزنده با یک سری از تغییرات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی همراه است. تعداد زیادی از ژنهای پاسخ به تنشهای غیرزنده شناسایی شده‌است (Ingram and Bartels, 1996; Bray, 1997; Stockinger *et al.*, 1997; Shinozaki and Yamaguchi-Shinozaki, 2000; Chinnusamy *et al.*, 2003).

پاسخ به تنش خشکی بر اساس پس زمینه ژنتیکی کاملا متفاوت است. در حقیقت تنوع‌های بین گونه ای و درون گونه ای در مقاومت به خشکی شناخته شده است. اخیرا اهلی سازی گیاهان زراعی و

1- Reactive Oxygen Species

اصلاح گیاهان باعث کاهش چشمگیر در تنوع آلی گونه های گیاهی شده است. این منجر به کاهش قابلیت محصولات گیاهی در تنش های محیطی، آفات و بیماریها می گردد (Tanksley and McCouch, 1997). بیان تعداد زیادی از ژنها توسط خشکی القا می شود، و محصولات این ژنها مستقیماً در تحمل به تنش، تنظیم بیان ژن و انتقال سیگنال در پاسخ به تنش کاربرد دارد (Zhou *et al.*, 2010).

ژنهایی که بوسیله تنش القا می شوند نه تنها با تولید پروتئینهای متابولیک مهم از سلولها در برابر تنش محافظت می کنند بلکه ژنهای پایین دست را برای انتقال سیگنال تنظیم می کنند. بررسی رونوشتها در مقیاس وسیع ثابت کرد که فراورده های این ژنها می توانند به دو گروه تقسیم شوند گروه ژنهایی هستند که پروتئینهایی را رمز می کنند که از سلولها در برابر اثرات تنش آبی محافظت می کنند. این ژنها شامل آنهایی می شوند که تجمع محلولهای همگن را کنترل می کنند. گروه دوم از این ژنها بوسیله تنشهای غیرزنده فعال می شوند شامل پروتئینهای تنظیم کننده هستند که انتقال سیگنال تنش را تنظیم می کنند، بیان ژن را تعدیل می کنند و از این طریق پاسخ به تنش را تنظیم می کند. اینها شامل فاکتورهای رونویسی مختلف مانند MYC¹، MYB²، Bzip³ و DREB⁴ هستند. این نشان دهنده نقش مختلف مکانیسم های تنظیم کننده رونویسی در مسیرهای انتقال سیگنال تنش است. پروتئین کینازها، پروتئین فسفاتازها و پروتئینازها در تنظیم انتقال سیگنال و بیان ژن دخالت دارند (Agarwal *et al.*, 2006; Shinozaki and Yamaguchi-Shinozaki, 2007).

-
- 1- Myelocytomatosis oncogene (MYC)
 - 2- Byeloblastosis oncogene (MYB)
 - 3- Basic leucine zipper (bZIP)
 - 4- Dehydration responsive element binding (DREB)

۱-۲- تریتیکاله

تریتیکاله^۱ اولین و موفق‌ترین غله دانه ای ساخت بشر است که در سال ۱۸۷۵ از تلاقی گندم و چاودار بوجود آمده‌است (Mergoum and Gomez., 2004). در سال ۱۸۷۵ شخصی به نام ویلسون گزارشی در مورد غیربارور بودن هیبرید گندم- چاودار ارائه کرد. نخستین تریتیکاله بارور توسط ریمپائو در سال ۱۸۸۸ بوجود آمد (قوشچی، ۱۳۸۶).

نام علمی این گیاه *Triticosecale* است که از اسم اول گندم (*Triticum*) و چاودار (*Secale*) گرفته شده‌است. این گیاه ترکیبی از دو گیاه خود گشن (گندم) و دگرگشن(چاودار) می باشد البته تریتیکاله گیاهی خودگشن با درصد دگرگشنی ۲۰ تا ۴۰ درصد است. تریتیکاله بر اساس نوع گندم و چاودار تلاقی داده شده ممکن است بهاره یا زمستانه باشد (ایران نژاد و شهبازیان، ۱۳۸۴). تحقیقات نشان داده است که وارپته های جدید تریتیکاله نسبت به گندم عملکرد بهتری دارند (Mergoum and Gomez., 2004).

بطور ژنتیکی تریتیکاله یک هیبرید آمفی پلوئید^۲ است که از گندم به عنوان والد مادری و چاودار به عنوان والد پدری بوجود آمده‌است (Ammar *et al.*, 2004). هدف از این ترکیب در این غله جدید ترکیب خصوصیات مطلوب دو گونه مانند کیفیت، سازگاری، تحمل به تنش، مقاومت به بیماری و کیفیت غذایی بالای چاودار می باشد. بنابراین تریتیکاله سازگاری وسیعی دارد و یک غله نیرومند است و بیشترین تولید را نسبت به سایر غلات تحت شرایط تنش‌های غیر زنده^۳ دارد (Oettler, 2005).

تریتیکاله یک غله بالقوه است که تحت شرایط تنش خشکی عملکرد بهتری دارد. عملکرد بهتر تریتیکاله نسبت به گندم، ارتفاع گیاه و سایر خصوصیات با سطح خیلی بالایی از مقاومت به بیماریهای گندم در تریتیکاله ثابت شده است. همه این خصوصیات ثابت می‌کند که تریتیکاله می‌تواند با بسیاری از غلاتی که خیلی زودتر اهلی شده‌اند در بسیاری از مناطق خشک رقابت کند (Zaheer, 1991)

تلاقی گندم و چاودار با هدف انتقال مقاومت به سرما به گندم صورت گرفته است (Martin *et al.*, 1976). مقاومت به سرما و رشد سریع چاودار و صفات کیفی و زراعی گندم تواما در تریتیکاله جمع شده و کشت آن را در زمینهای حاشیه به جای گندم و جو موفقیت آمیز نموده است. درمقایسه با گندم، تریتیکاله با تاریخچه تکاملی کمتر از یک قرن توانسته است سطح وسیعی از اراضی زیر کشت در چندین کشور دنیا را به خود اختصاص دهد (Siani *et al.*, 1981).

-
- 1- Triticale
 - 2- Amphiploid
 - 3- Abiotic Stress

این گیاه دارای سه سطح پلوئیدی می باشد که عبارتند از:

۱) گندم هگزاپلوئید × چاودار (دیپلوئید) = تریتیکاله اکتاپلوئید ($2n=8x=56$)

۲) گندم تتراپلوئید × چاودار (دیپلوئید) = تریتیکاله هگزاپلوئید ($2n=6x=42$)

۳) گندم دیپلوئید × چاودار (دیپلوئید) = تریتیکاله تتراپلوئید ($2n=4x=28$)

برنامه بین المللی تحقیقات تریتیکاله در سیمیت واقع در کشور مکزیک است که از سال ۱۹۶۵ آغاز گردیده است (ایران نژاد و شهبازیان، ۱۳۸۴).

حالت هگزا پلوئید تریتیکاله بر سایر حالات برتری دارد در این حالت گندم دوروم ژنوم های A و B خود را به اشتراک می گذارد. به طوری که تریتیکاله هگزاپلوئید فاقد ژنوم D می باشد و چاودار ژنوم R را به اشتراک می گذارد. ساختمان ژنومی ABR مرکب از گندم و چاودار قابلیت تولید بیشتری نسبت به زمانی دارد که ژنوم D وجود دارد (راشد محصل، ۱۳۷۶). تریتیکاله اکتاپلوئید به دلیل عقیمی نسبی ناشی از تعداد بالای کروموزوم چندان مطلوب نیست و به همین دلیل محققین مطالعات خود را بر روی تریتیکاله های هگزاپلوئید که از عملکرد بیشتری برخوردار هستند متمرکز کرده اند (Flowers *et al.*, 2007).

اگر چه تنوع ژنتیکی در محتوی گلوتن این گیاه وجود دارد ولی هنوز بیشترین محتوی گلوتن تریتیکاله ۱۰-۱۵٪ از گندم کمتر است (Tohver *et al.*, 2005)، بنابراین پایین بودن محتوی گلوتن و بتاگلوکان در تریتیکاله موقعیت مطلوبی را برای تغذیه نشخوارکنندگان بصورت علوفه و یا چرا فراهم ساخته است (Oettler, 2005).

نان تولید شده از تریتیکاله به لحاظ محتوای پروتئین بالاتر، فعالیت آلفا امیلازی بیشتر و به دلیل ترکیب مواد معدنی برتر در هنگام مخلوط شدن با آرد گندم نان صنعتی بهتری تولید خواهد کرد (Serna-Saldivar *et al.*, 2004). بر طبق نظر اخیر دانشمندان تریتیکاله باید ترکیبی از بهترین خصوصیات والدینش را داشته باشد. این گیاه عملکرد بهتر و انعطاف پذیری بیشتری در سازگاری با شرایط سخت اگرونومیکی نسبت به گندم دارد (Korver *et al.*, 2004). پیشرفت های ژنتیکی در تریتیکاله پر شدن دانه را افزایش داده است و محتوی پروتئین را کاهش داده است (Boros, 1999).